

علیر ضاسجادپور

شرایط اکران در کشور ما باید با دیگر شرایط سینما سنجیده شود. باید با برخی کشورهای مطرح در دنیا مقایسه کرد مثلاً کشورهایی که به نسبت سرانه جمعیت با ما بسیار متفاوت هستند. اگر آن‌ها را استاندارد قرار دهیم طبیعاً ما در زیرساخت‌ها فاصله خیلی زیادی داریم. بعد از انقلاب همیشه کمبود وجود داشته، در دهه گذشته تلاش‌هایی صورت گرفت که خلأ کمتر شود اما هنوز تعداد سالن‌ها متناسب با علاقه‌مندان به سینما نیست. این مطلب مهم و تکراری است که خیلی از شهرها به رغم شهر بودن یک سینما هم ندارند. برخی استان‌ها در حد مقیاس استانی سینماهای انگشت‌شماری دارند و طبیعاً وقتی از این دست مشکلات وجود دارد نمی‌شود در اکران فیلم‌ها استاندارد داشت.

سیدجمال ساداتیان

در حال حاضر عرضه فیلم به سینما خیلی زیاد است و تعداد سالن‌های نمایش، نسبت به عرضه فیلم‌های تولیدشده خیلی کم است به همین دلیل اختلافات و گله‌گذاری‌ها شروع می‌شود. فیلم‌ها جیره‌بندی می‌شوند، مثلاً می‌گویند هفت هفته سرگروه و سه هفته هم بدون سرگروه، اما این در حالی است که بعضی از این فیلم‌ها ظرفیت جذب مخاطب را دارند و با یک اکران غیرقابل قبول سرگروهی سینمایی خود را از دست می‌دهند.

علیر ضاسجادپور

تعداد آثاری که تولید می‌شود رقم و تعدادش بد نیست. سالی حدود صد فیلم در کشور ساخته می‌شود حتی آمارهای جهانی نشان می‌دهند که ما جزو ۱۵-۱۰ کشور جهان هستیم که در تولید و تخصص‌های سینمایی خود کفا هستیم و نیروهای سینمایی مان فعالیت می‌کنند. مثل برخی کشورهای نیستیم که عمده کارهای سینمایی شان متکی به نیروهای سینمای خارج از کشور است. این تعداد تولید میدان و عرضه خوبی را پیدانمی‌کنند که همین ایراد به چند مشکل عمده دیگر منجر می‌شود. اول این که توازن مالی صنعت را به هم می‌زند یعنی سرمایه فیلم‌ها به سودآوری لازم نمی‌رسند و همین باعث می‌شود گردش سرمایه کند شود. دوم این که فشار ایجاد می‌شود و رقابت ایجاد می‌کند. رقابت همیشه خوب است اما وقتی کمبود امکانات منجر به رقابت شود دسته‌بندی، باندبازی و ارتباطات فراسینمایی مطرح می‌شود و شفافیت‌ها از بین می‌رود که ناشی از مشکلات زیرساختی است.

سیدجمال ساداتیان

برخی فیلم‌ها که در جذب مخاطب دچار مشکل هستند اصرار دارند فیلم‌هایشان اکران شود، سینما دار هم منافع سینمای خودش را در نظر می‌گیرد که بخواهد فیلم پر فروش را بردارد و فیلم کم فروش را انتخاب نکند. هر سال صد فیلم تولید می‌کنیم و در مجموع چهار صد سالن داریم و باید صد فیلم اکران کنیم که اگر بخواهیم به طور متوسط این‌ها را کنار هم بچینیم به هر فیلم چهار سینما در طول سال می‌رسد. به همین دلیل همیشه یک سری فیلم‌ها اکران می‌شوند، یک سری فرصت اکران پیدا نمی‌کنند حتی آن فیلم‌هایی هم که اکران می‌شوند به این دلیل که در جذب مخاطب دچار بحران هستند نمی‌توانند رابطه‌شان با سینما دار را کمی ترمیم کنند. همه این اتفاق‌ها دست به دست هم داده که این مشکلات به وجود بیاید و همه گله‌مندند؛ چه کارگردانی که فیلمش می‌فروشد چه کارگردانی که فیلمش نمی‌فروشد.

